

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 994/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Хоровиц, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарство финансија, Управе за игре на срећу из Београда и „FULL“ д.о.о. из Чачка, чији је пуномоћник Мирослав Бојић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог „FULL“ д.о.о. из Чачка изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3045/17 од 30.10.2019. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија, туженог „FULL“ д.о.о. из Чачка изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3045/17 од 30.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 43471/10 од 22.11.2016. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени „FULL“ д.о.о. из Чачка да тужиоцу исплати износ од 808.400,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2007. године, па до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тражено да суд обавезе тужену Републику Србију, Министарство финансија-Управа за игре на срећу, да тужиоцу исплати износ од 808.400,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2007. године, па до коначне исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени „FULL“ д.о.о. из Чачка да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 300.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3045/17 од 30.10.2019. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог „FULL“ д.о.о. из Чачка и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „FULL“ д.о.о. из Чачка је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог „FULL“ д.о.о. из Чачка није дозвољена.

У конкретном случају тужба ради накнаде штете поднета је 14.01.2010. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 981.700,00 динара. У поднеску од 03.10.2012. године, тужилац је прецизирао тужбени захтев и као вредност предмета спора означио износ од 808.400,00 динара, о ком захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 22.11.2016. године. Другостепена пресуда донета је 30.10.2019. године. На дан подношења тужбе 1 евро је износио 97,3298 динара, па 808.400,00 динара према средњем курсу Народне банке Србије износи 8.305,78 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Како је поступак у овој правној ствари започет подношењем тужбе ради накнаде штете дана 14.01.2010. године, дакле пре дана ступања на снагу важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...87/18), то се у овом случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), која се односи на новчану вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Имајући у виду да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог „FULL“ д.о.о. из Чачка није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, на основу члана 161. Закона о парничном поступку у вези са чланом 149. став 1. истог закона, јер одговор на ревизију није био нужан и неопходан за вођење овог поступка.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић